Akbaba

Müslüman Kardeşler!

Akbaba

Müslüman Kardeşler!

Rahat Uyuyor!

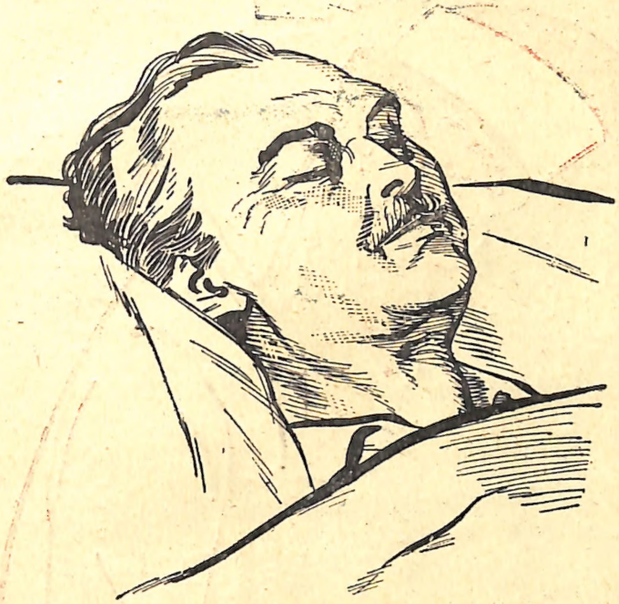

Çünkü, kendisi hayat, evi yangın, gemisi ve otomobili kazaya karşı sigortalı.

ANADOLU

Anonim Türk Sigorta Şirketi, en müsait şartlarla emrinizdedir

Telgraf: İmtiyaz — İstanbul — P K.: 845 Galata

1868

Kasım Çekilişinde

APARTMAN DAİRESİ

Ayrıca

Para İkramiyeleri

Son Para Yatırma Tarihi 8 EKİM

EMNİYET SANDIĞI

24

*

Filimlerine ve güzelliğine hayran olduğunuz

Ayten Çankaya

"Cildinize benim gösterdiğim ihtimamı gösteriniz,, diyor!

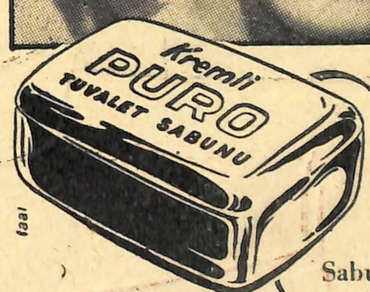

"Ben banyo ve lavabomda PURO Tuvalet Sabunu kullanırım. Puro Tuvalet Sabunu tahayyül ettiğiniz o kadife gibi yumuşak teni, sihirli güzelliği temin eden en mükemmel güzellik müstahzarıdır. Puroyu tavsiye ederim,,

Bugünden itibaren Puro Güzellik Metodunu siz de tecrübe ediniz. Puro cildinizin gizli kalan güzelliğini meydana çıkararak sizi daha genç ve daha cazip gösterir.

BOL KÖPÜKLÜ
NEFİS KOKULU

PURO

Tuvalet Sabunları % 100 saftır.

4-45

---

bir buçuk milyon liralık 1954 İKRAMİYE PLÂNINA İLÂVE

1 ÇEKİLİŞTE
6000
ALTIN

1 KİŞİYE
3000
ALTIN

Hesabınızda daimi olarak en az 150 lira bulundurunuz

TÜRKİYE İŞ BANKASI

paranızın... istikbalinizin emniyeti

D.65

Seba Melikesi!

Eşsiz sinema romanı.. Dünyanın en güzel sinema yıldızının bir tablo kadar güzel resimlerile süslü.

Fiatı: 50 Kuruş

Not: 50 kuruşluk posta pulu göndermek kâfidir.

Yazı işlerini idare eden:
Ahmet Koçer

Teknik sekreteri:
Selâmi Münir Yurdatap

Telefon: 21811

Adres: Klodfarer Caddesi No. 8 - 10, Daire 3

Belediye - İstanbul

Basıldığı yer: **Ekicigil Matbaası**

SAYI: 134 — CİLT: 6 — 7 EKİM 1954 ★ PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR ★ SAHİBİ: YUSUF ZİYA ORTAÇ

Akbaba

Siyasi mizah gazetesi

AH TÜRKÇE, VAH TÜRKÇE!..

Her yıl, bugünlerde bir «Dil Bayramı» yapılıyor. Affınıza sığınarak dikkatinizi çekerim: «yapılıyor» dedim «yapıyoruz» değil!

İnsan sabır taşı olsa çatlar. Ben de çatladım artık... Şu dili yapanlar malûm: Kimi toprağın altında, kimi toprağın üstünde susan bir kaç kişi... Ömer Seyfeddinler, Refik Halidler, Falih Rıfkılar, Orhan Seyfiler, Faruk Nafizler, Enis Behiç'ler... Peki, ya bayramını yapanlar?.. Onlar da malûm: Bir alay adı belirsiz «hınk» deyiciler!

Seneler böyle geçti... Biz, kalem elde, hokkada dili döve döve arıtır, özleştirirken, onlar da uzaktan «hınk» diyerek.

Şimdi söyler misiniz bana, dilimiz ne âlemde?.. O göz nuriyle, o alın teriyle yıkana yıkana ağaran, ışıyan anadilimiz?

Hayır, bayramı yapılan, hikâyecilerimizin, romancılarımızın, şairlerimizin işledikleri o güzel türkçe, o ince türkçe, o cıvıl cıvıl türkçe değildir. Devlet zorunun, parti baskısının altında, sesi çığlıklaşan boğuk, acı, anlaşılmaz dildir. San'atkârların değil, uydurmacıların dili!

Fizik kaidesini bilirsiniz: «Her tesir aksi tesire müsavidir» der. Bir yere yumruğunuzu ne hızla vurursanız, o yer de yumruğunuza aynı hızla vuracaktır.

Dil de böyle oldu: Halk Partisinin «Anayasa» sına Demokrat Parti «Kanun-u Esasî» dedi.

Önümde Akşam gazetesi duruyor şimdi. Anka ajansının şu haberini geliniz beraber okuyalım:

Bitlis, 21 — Şehrimizde «Atatürk Üniversitesi Bölgesi Öğretmenler Derneği» adı altında bir dernek kurulmuş ve şu beyannameyi yayınlamıştır:

«Aziz meslekdaş,

«Yüklenmiş bulunduğun mukaddes görevi ifa esnasında...»

Nasıl?.. Çocuklarımıza örnek olacak güzel, sağlam dili beğendiniz mi?..

«Mukaddes» «görev» «ifa» Siz söyleyin baylar: Bu üç kelimeyi, Doğu Üniversitesi bölgesine meşale tutacak eller nasıl yanyana getirebilir?..

Eğer mutlaka «mukaddes» ve «ifa» diyecekse, şu uydurma «görev» in bu cümlede yeri yok.

«Yüklenmiş olduğun mukaddes vazifeyi ifa esnasında...» demek lâzım.

Yoook, mutlaka «görev» demek istiyorlarsa, o zaman da «mukaddes» in yerine «kutsal» uydurmasını kullanmalı:

«Yüklendiğin kutsal görevin...»

Peki, ya «ifa esnasında» mı ne olacak?.. O kırk sene evvel Evkaf kâtibinin hokkasında kayboldu!

İşte biz, bunun bayramını yapıyoruz şimdi: Öğretmenlerin bile yazarken dili dolaşan acaip türkçenin bayramını!..

Hayır, buna dil bayramı değil, dil muharremi demeli ve kalemlerimizi, aşûre ayında «Ah Hasan, vah Hüseyin» diye döğünen siyne-zenler gibi, göğüslerimize vura vura hıçkırmalıyız:

— Ah türkçe, vah türkçe!..

Yusuf Ziya ORTAÇ

Damla..

TEŞEKKÜR EDERİZ

Doktor Behçet Uz, İstanbul Sağlık Müdürlüğündeki «Verem bürosunu» kaldırmış.

Eh, kendisinden evveiki Sağlık Bakanları, memleketten sıtmayı, trahomu kaldırmışlardı. Üstad da, veremi değilse de, hiç olmazsa verem bürosunu kaldırdı ya, himmeti var olsun!

ŞİP

MUHALEFET — İstikbali karanlık görüyorum!..

Olaylar Alaylar Kalaylar

ZAM

Senelerdir haftada, on beş günde bir yeni bir zam müjdesi almamızı yadırgıyanlar var.

— Ne oluyoruz, bize böyle mi vadedilmişti? diyorlar.

Bize kalırsa bu zamlar yerindedir. Neden mi? Anlatayım:

Demokrat Parti iktidara geçmeden yaptığı şiddetli muhalefet bugünkü gibi gözlerimizin önünde. Samet Ağaoğlu, kendisini heyecanla dinleyenlerin gözüne bir paket kulûp sigarası uzatmış:

— Vatandaşlar, neden bunu beş kuruşa içmiyelim? demişti.

Sonradan anlaşıldı ki, Samet Ağaoğlu'nun söylediği, sigara paketinin değil, tanesinin beş kuruşa olması imiş.

Başka bir hatip:

— Nedir bu demiryollarının hali? Vatandaşlar üst üste gidiyorlar!.. demişti. Sonradan bu da düzeldi. Vatandaşlar üst üste değil, alt alta seyahate başladılar.

Bir çokları da:

— Vapur ücretlerini, biletleri ucuzlatacağız!.. Deniz bizim, vapur bizim, kömür bizim, kaptan bizim... Neden ucuzlatmayalım? demişti.

Şimdi bu cömert vaitleri hatırlıyanlar, yapılan hasis zamları gördükçe sinirleniyorlar:

— Neden vapur biletlerine zam yapılmış? Bize kalırsa bu zamlar haklıdır. Çünkü:

— Ucuzlatacağız- demişlerdi.

Malûmdur ki, iktidara geçmek bir rüyadır. Rüyada görülenlerin de daima tersi çıkar.

POLİTİKA

Üniversite gençliğinin politika ile uğraşması bir kanunla yasak ediliyor. Profesörlerin politika yapması zaten yasak. Memurlar oldum olası politika yapamazlar. İşçiler sendikaya bağlıdırlar. Sendikalara politika büsbütün yasaktır.

Okulsuz köylünün de işinden gücünden köy kahvesinde politika yapmıya vakti yoktur.

Kim yapacak bu politikayı? Geriye gazeteciler mi kaldı? Ellerinde olsa yapacaklar ama nasıl yapsınlar? Resmî ilân meselesi var, kâğıt işi var, matbaa mürekkebi işi var, hepsinden mühimmi, Ceza Kanunu, Basın Kanunu var.

Millet Partisi yapsın. Dört tanesi Cezaevinde, yapamazlar. Sonra kazaya uğruyorlar. Kim kaldı? Halk Partisi mi?

Zaten bütün çektiklerimiz de, onun politikası yüzünden değil mi? Şart değil ya politika yapmak. Biz de dedikodu yaparız.

MÜNASEBETSİZLİK

Bir muhalif gazetenin münasebetsizliğine bakın!.. Afyon'da kurulacak çimento fabrikasının temel atma töreni yapılmış. Bu törenin yapıldığı gün, Çimento Şirketi'nin bu fabrikanın on gün sonra ihalesi yapılacak, diye gazetelerde ilânı çıkmış. Şimdi bu münasebetsiz gazete, daha ihalesi bile yapılmamış bir fabrikanın, nasıl olur da temel atma töreni yapılır? diye ortaya bir münasebetsizlik atıyor. Elbette ilgililer, bu münasebetsize münasip, münasebetli bir cevap vereceklerdir.

Biz yalnız şu kadarını söyliyelim: Meşrutiyetten beri babalarımız: «Hürriyet, hürriyet.. Demokrasi, demokrasi!..» diye düğün bayram ettiler. Biz desen yine öyle... Çocuklarımız hakezâ!.. Elli yıldır törenlerini yaptığımız demokrasinin daha yeni yeni kuyruğu kulağı göründü. Bir çimento fabrikasının on günlük gecikmesinden ne çıkar?..

Kıymetli eşya müzayedesi

Stil mobilya ve emsalsiz eserler

10 Ekim 1954 pazar günü saat 10 da Şehremini Molla Ahmet çıkmazı, henüz numarasız, teneke kaplı, kapısı sarı boyalı gecekonduda, tarihî ve ibret verici eşyalar, nasıl kullandığınıza heyret edeceğiniz mobilyalar, orijinal yamalı kerevet örtüleri, Türk motifi dedikleri bir adet tencere, şeker sandığından mamûl nâdir divan, konserve kutularından saksılar, gayet ustaca ve san'atkârane yamanmış ve artık giyilmez hâle gelmiş iç çamaşırları, iki adet, deliği kara sakızla tıkanmış çamaşır tenekesi, non figüratif paslandırılmış çöp tenekesi, el işlemesi basma ve pazen parçalarından yapılmış yorgan yüzü, gayet tarihî kıymeti haiz saç mangal (ma-a maşa ve ma-a ateş borusu), halis Sulukule mamulâtı sacıyak, çeşitli elbezleri, antika ve dört bacağı birbirinden farklı müteharrik sandalye, sararmış aile fotoğraflarından mürekkep tablolar, Nuh Nebi'den kalma bir fare kapanı, yarım kalıp yeşil sabun ve bir miktar zeytin, ayrıca bir çok enteresan paçavralar ve kâğıt parçaları.

Dikkat: Oturduğum yeraltının kirasını veremediğim için icra marifetile satılacak yukarıdaki eşyalar, satıştan bir gün evvel teşhir edilecektir.

Av!..

(Gündüz)

UTANMAZLIK

Bir hasta kadın muayenede sıkıldı mı:

— Hekimden, hocadan utanılmaz, soyun kızım, soyun! derlerdi.

Fransız dispanserinde Mitrani adında bir doktor, muayene ettiği Gülseren adında bir kıza tecavüz etmiş. Evet, hekimden, hocadan utanılmaz ama, hekim'le hoca'nın da biraz utanması lâzım. Hasta utanır, hekim utanmaz olursa, bu sefer hekim de hasta ile beraber soyunuyor.

KEMLİĞE EYİLİK

Genç, güzel bir kadın, Haliç Fenerinde bir üfürükçü Hoca'ya gitmiş. Hoca efendi, genç kadını gözüne kestirmiş:

— Kızım, sende Yahudi büyüsü var. Seni kirletmek lâzım! diye genç kadını ilkin bayıltıp, sonra kirletmiş. Neden sonra işin farkına varan kadın ikinci gidişinde hoca yine kendisini kirletmek isteyince, bu sefer kadın hocanın sırtına bıçağı saplayıp hocayı temizlemek istemiş. Kemliğe karşı iyilik buna derler. Biri kirletmek istiyor, biri temizlemek.

GENÇLİĞİN CEVABI

Türkiye Millî Talebe Federasyonu, Atatürk'ün gençliğe yaptığı tarihî hitabesine karşılık, gençliğin vereceği cevap için bir müsabaka açtı. Biz asıl gençliğin değil, ihtiyarlığın vereceği cevabı daha çok merak ediyoruz. Bugünkü gidişimiz karşısında bakalım ihtiyarlık, nutku tutulmadan cevap verebilecek mi?

TELEFON KONUŞMALARI

Bazı semtlerde telefon hatlarının eskimesi yüzünden aranılan numaranın düşmemesi, aboneleri müşkül mevkide bırakmaktadır. Acele iş sahiplerinin telefon konuşmalarında güçlükle karşılaşmaması için telefon idaresi tarafından faaliyete geçilmiştir. Bu cümleden olarak idarece gerekli tedbirler alınmış, abonelere acele konuşmak istidikleri zaman, konuşacakları yere kadar gitmeleri ve karşı karşıya konuşmaları tavsiye edilmiştir.

★

YASAK!

Dehşetli siyasiydi. Gazeteyi gösterdi:

— Bak, dedi, komünist Çin'de savaş bitmedikçe evlenmek yasakmış...

Sezai Solelli, ebedî bekâr, gülümsiyerek başını salladı:

— Gâyet makul. Demek iki cephede birden savaşmak istemiyorlar...

NAMUS!

Yazan:
Fâzıl FESLEĞEN

— Şu gelen zatı tanırsın değil mi? Nutkettin Bey... Evet, işte o... Çok namuslu adamdır. Hayatımda bu kadar dürüst adam görmedim. On senedir benim ticarethanemle iş yapar, bir günden bir güne on para takmadı. Bonolarını tam zamanında öder. Şimdiye kadar bir kere bile protesto olmadı. Bu zamanda böyle adam nerde birader? Gelse, bütün mağazamı kaldırsa, sesimi bile çıkarmam. Hayatımda tanıdığım en namuslu adam. Her halde bizim yazıhaneye geliyor. Saat kaç? Üç mü? Tamam... Bugün bana saat üçte dört yüz lira ödeyecekti.

∴

— Namuzsuz, alçak, aşşağılık herif!..

— Kime söylüyorsun yahu?

— Şu ön sırada oturan Nutkettin olacak herife. Hayatımda bu kadar namuzsuz herif görmedim. Birader bunu bir insan havsalası alır mı? Kendi karısına kılavuzluk ediyor. Dün gece kendi elile karısını dört yüz elli liraya kiraya verdi. Dünya yüzüne böyle namuzsuz herif gelmemiştir.

∴

— Ah Gültercim, şimdiye kadar bu kadar ev dolaştım, bu Nutkettin Bey kadar namuslu daha hiç görmedim. Ne hanım evde yokken sıkıştırır, ne odasına çığırır... Yanında anadan doğma gezsen, başını çevirip bakmaz bile... Bu kadar namuslu erkeğe ilk defa rastlıyorum. Kimsenin karısında, kızında gözü yoktur.

∴

— Nasıl namuzsuz herif, anlatamam!.. Ömrümde bu Nutkettin olacak herif kadar namuzsuz, rezil, dolandırıcı adama rastlamadım. Yalnız bana değil, herkese öyle yapıyor. Beni daktilo diye aldı. Ne yaptı ise göz yumdum. Maaşını arttıracağım, diye iki ay savsakladı. Arttırmak şöyle dursun, bir de üstelik işten çıkardı. Namuzsuz herif!..

∴

— Sen hayatında doğru adam, namuslu adam görmemişsin. Bence namus demek doğru olmak, yalan söylememek demektir. Şimdiye kadar böyle bir tek adam gördüm. Bizim Nutkettin... Çocukluktan beri arkadaşımdır, daha bir kere ağzından yalan çıkmış değildir.

∴

— Bırak Allâsen şu namuzsuz herifi yahu!.. Bir insan prensip sahibi olmalı, insanda biraz namus olmalı. Bu senin Nutkettin dediğin adam, otuz senedir kimin arabasına binerse onun düdüğünü çalar. Kim iktidarda ise, o tarafta... Çorap değiştirir gibi, fikir değiştirir, parti değiştirir. Bu kadar da namuzsuzluk olmaz...

∴

— Tanıdıklarımın içinde mum gibi, direk gibi doğru, namuslu bir tek adam var, Nutkettin Bey... Bu kadar zaman o kadar büyük mevkilerde bulundu. Elinden milyonlar, milyarlar geçti. İstese milyoner olur, kimsenin ruhu bile duymazdı. Ama tenezzül etmedi. On para çalmadı birader, insan namuslu olursa, bu kadar olur!..

∴

— Ben yemin ettim, o Nutkettin olacak namuzsuzla bir daha oyun oynamam. Böyle cibilliyetsiz, namuzsuz herif görülmüş, duyulmuş değil. Üç defa hile yaparken yakaladım. Namussuz!..

∴

— Nutkettin Bey mi? Namusun timsali, mücessemi, canlı heykeli. Nerde bir fakir görse, hemen elini uzatır. Herkese iyilik yapar. Muhtaçların yardımına koşar. Her Cuma, her bayram namaza gider. Zekâtını, fitresini verir. Şimdi böyle namuslu adamlar kalmadı. Namus deyince, gözümün önüne Nutkettin Bey gelir.

∴

Siz ne dersiniz? Nutkettin Bey, namuslu mu, namussuz mu? Dünya yüzünde bütün geçimsizlikler, tartışmalar, kavgalar, hatta savaşlar, insanların kelimelere ayrı ayrı manâlar vermelerinden ileri geliyor. Hele bir kelime var, dünya üzerinde ne kadar insan varsa,, o kadar da manâsı var: Namus!..

FESLEĞEN

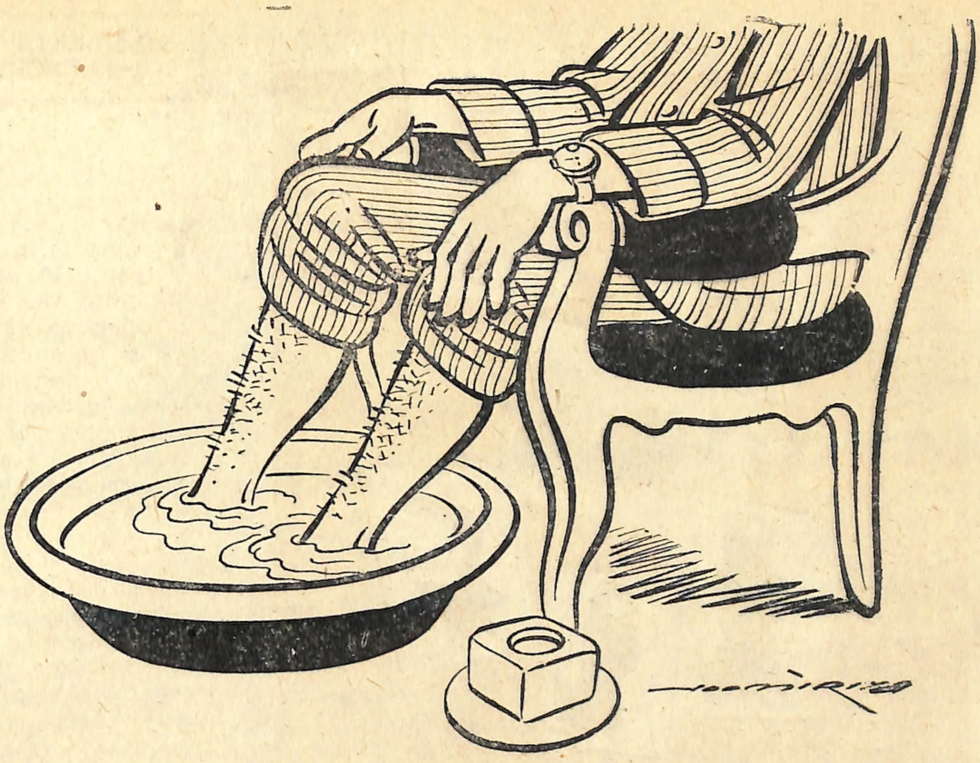

D. P. de temizlik!

(Necmi Rıza)

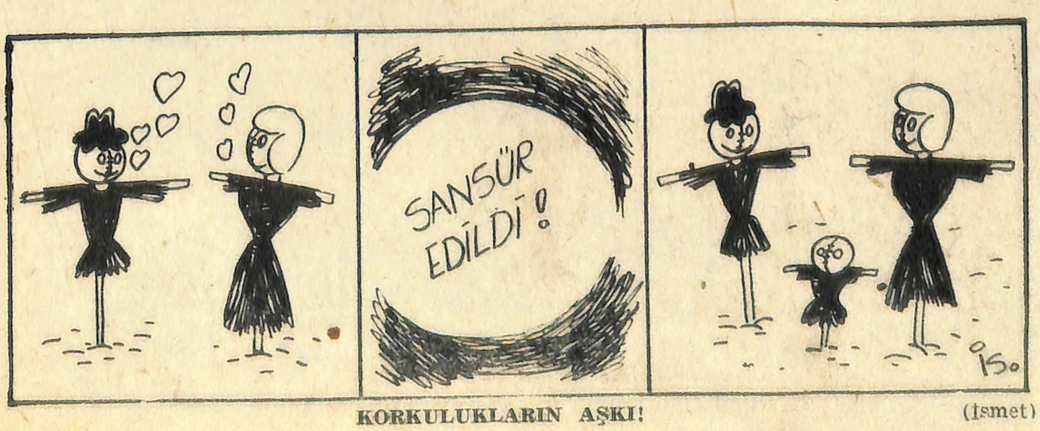

KORKULUKLARIN AŞKI! (İsmet)

MÜSABAKAMIZ

Akbaba'nın açtığı hikâye, şiir, karikatür müsabakasına gelen eserlerin ayrılıp sıralanması tamam olmuştur.

Gelecek sayıdan itibaren, karikatürlerin neşrine başlıyacağız.

Bu müsabakaların hakemi sayın okuyucularımız olacaklar, 1 inci, 2 inci, 3 üncü yü seçeceklerdir.

Seçimde isabet gösteren hakemlere, Akbaba vadettiği kıymetli hediyeleri takdim edecektir.

PİN - UPS!..

(Niyazi Yoltaş)

BİLİYOR MU İDİNİZ?

★ **Hükûmetin, kendi fabrikalarında yapılan şekerin kilosundan elli kuruş vergi aldığını, bakkalların da kilo başına şekerden bir buçuk kuruş kazandıklarını biliyor mu idiniz?**

★ **Bir tütüncü günde yüz kibrit satabilirse 25 kuruş kazanır.**

★

★ **«Bizde muharrir kendi cinsini yiyen hayvandır...»**

Bu vecizeyi büyük muharrir Falih Rıfkı'nın söylediğini biliyor mu idiniz?

TEŞEKKÜR

Böbreklerimdeki rahatsızlığı karaciğerimde teşhis ederek, beyin ameliyatı yapmak için hazırlanırken, apandisitimin de farkına varıp, hastalığın kalpte olduğunu anladıktan sonra ameliyattan vaz geçen, Dr. Ali Erboğan'a, bu ilmî fedakârlığından dolayı teşekkür etmeyi borç bilirim.

Böbreklerinden muztarip
Hasan Garip

MEMLEKET MESELELERİ

Patlıcan Üzerine Düşünceler

Yazan: Doçent Dr. ZIRTULLAH

YENİ bir zam oldu mu, bir eğlencedir, bir gürültüdür gidiyor. Fakir İstanbul halkı da böylece biraz eğlenmiş oluyor. İlkin gazetelerde Allah korusun tifüs salgını filân gibi bir zam haberi çıkıyor. Sanki bir halt edeceklermiş gibi fıkra yazarları kaleme sarılıyorlar. Muhalefet, «hani vadettiğiniz ucuzluk?» diye bombardımana başlıyor. İktidar, 1950 den evvelki rezaleti temizliyoruz, diyor. Derken efendim, zammı yapan makamın sözcüsü bir basın toplantısı yapıyor. Neden zam yapmak zorunda kaldıklarını, su götürmez şekilde isbat ediyor. Dernekler, Birlikler, Cemiyetler zamma itiraz ediyor. Bir eğlence ki sormayın. Sonunda da güle eğlene kazıklanıyoruz.

Resmî veya yarı resmî kurullar zam yaptılar mı, kendilerini haklı gösterecek, aman ne sebepler, ne sebepler buluyorlar. Hani insan bunları dinleyince, merhametinden gözyaşları içinde:

— Aman Allah lillâh aşkına on kuruş daha artır-.. diyeceği geliyor.

Bir yandan belediyeciler, memurlar, murakıplar, müfettişler, sokak aralarında, küfesi sırtında patlıcan, domates satıcılarını kovalıyorlar. Bu hayat pahalılığına bir sebep bulmak lâzım ya! Yakaladılar mı ensesinden, tamam...

— Hani etiketin? Patlıcanı otuz para fazlaya satarsın ha? Hayatı pahalılandırırsın ha!..

Halbuki meselâ patlıcanı devlet veya belediye satsaydı - yakında satacak ya- o zaman Patlıcan İşleri Umum Müdürü, bir basın toplantısı yapar, umumî efkâra neden patlıcan fiyatlarını arttırmaya mecbur olduklarını şöyle anlatırdı:

— Patlıcan İşletmesi, her sene blânçosunu, öbür işletmeler gibi zararla kapatmaktadır. Bu zararın sebebi, 1950 den evvelki iktidarın, kırağı çalmıyan acı patlıcan tohumu bırakmış olmalarıdır. Biz halka tatlı tatlı patlıcan yedirmek için, patlıcan tohumlarını şekerle ıslattık. Bu yüzden zararımız senede dört milyondan sekiz milyona yükseldi. Proğramımızdaki liberalizm esaslarına göre, işletmeyi özel sermayeye devretmek istedik. Üç milyonluk Beykoz kundura fabrikasına bir milyon, yirmi milyonluk patlıcan işletmesine de yirmi kuruş verdiler. Bu durum karşısında, zararı göze alarak patlıcan işletmesine devam zorunda kaldık. Şunu da söyliyelim ki 1951 yılında Amerikalı bir mütehassıs heyeti yaptığı inceleme sonunda, patlıcan fiyatlarına yüzde beş yüz zam yapılması ve patlıcan tarlalarının kalkındırılması lüzumunu belirtmişti. Biz, bugünkü şartlara göre bile bu kadar ağır kazığa gönlümüz razı olmadı. Yolda sekiz milyonluk zararı bir parça kapatmak için, patlıcanın santimi başına, üç kuruşluk bir zam yaptık. Sayın halkımızın yaptığımız fedakârlığı gözönünde tutarak, her zamanki gibi gık demiyeceğine güveniyoruz.»

Patlıcan İşleri Umum Müdürünün bu demeci üzerine, hazır bulunan bazı kendini bilmez, çatlak sesli muhalif gazeteciler sorarlar:

— Patlıcan İşletmesi bir âmme hizmeti olduğuna göre, bu zarara niye katlanmıyorsunuz?

— Patlıcan İşletmesi bir Anonim Ortaklıktır.

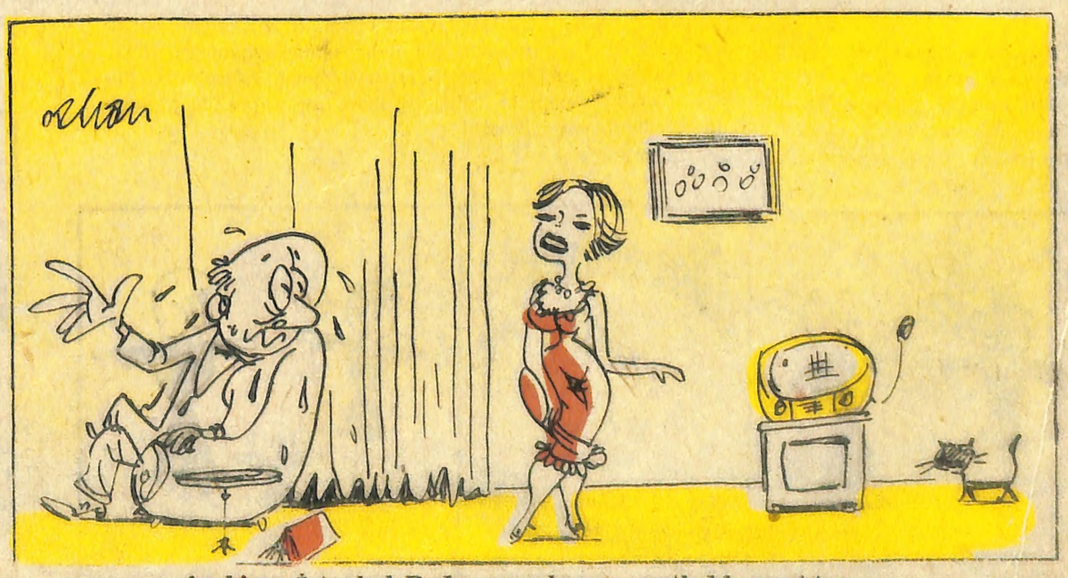

— Aç biraz İstanbul Radyosunu hanım, patladık sıcaktan..

(Orhan Enez)

1955 Modası nasıl olacak?

Yazan: Jâle İLİK

1955 modası için tanınmış moda uyruducusu Hıristiyan Diyor, şöyle diyor: 1955 modasının ana hatları, analık hatlarının belli olmamasıdır. Artık kadın vücudundaki iniş çıkışlar, bilhassa ipekli rop altında iyiden iyiye belli olan iç çamaşırların hudut çizgileri görünmiyecektir. Elbiseler yukardan aşağı cübbe gibi bol, sarkık, geniş, uzun, olacaktır.. Bu sene takma göğüs değil, tahta göğüsler modadır. Tayyörler belsiz, göğüssüz ve kalçasızdır. Bu durum karşısında her ne kadar bazı otobüs ve tramvay yolcuları, aradıklarını yerinde bulamayınca şaşkınlığa uğrayacaklarsa da, kısa zamanda yeni modaya alışacaklarına güvenimiz vardır.

Şapkaların bu sene üstüne tüy dikilecektir.

Saçlar bu sene yine, yaramaz mahalle çocukları gibi kırpık, yoluk ve darmadağınık kalacaktır. Kulaklar ve surat tabak gibi, ense kabak gibi meydanda olacaktır. Gece elbiseleri yine sembolik ve farazidir.

— Niye devretmiyorsunuz?

— Çünkü âmme hizmetidir.

Bütün mesele nedir, bilir misiniz? Patlıcanı otuz para fazla satan, küfesi sırtında adamın, bu Patlıcan İşleri Umum Müdürü kadar bilgiç, her lâfa bir kulp bulacak kadar mütehassıs olmaması.

Vaktile devr-i istibdatta mı, devr-i meşrutiyette mi, hulasa devr-i sâbıkta, bir paşa, askerî tavlayı teftiş ediyormuş. Seyisler, hayvanları yularlarından tutmuş, paşa da önlerinden geçiyor. Bir mekârecinin önünde durmuş:

— Oğlum, bu başlık bu katıra büyük! demiş ve yürümüş. Fakat mekâreci eli dizginde, esas vaziyetini bozmadan:

— Değildir paşam! Tamdır! diye bağırmış. Paşa, geçip gidecekken geri dönmüş:

— Bak oğlum, bu başlık, bu katıra büyük işte!.. diye tekrar etmiş.

Mekâreci direnmiş:

— Büyük değildir, tamdır Paşam!

Paşa, mekâreciyi inandırmak için, başını da oynata oynata:

— Oğlum bu katırdır. Başını bir şöyle yapar, bir de şöyle yapar, başlığı çıkarır, demiş.

O zaman mekâreci sırıtarak şöyle demiş:

— Amanıng Paşem hazretleri, zatığız gibi ahıllı gatırı nirden bulmalı?

Patlıcancılar da böyle. Eğer onlar da meselâ ne bileyim, birer umum müdür olsalardı, patlıcanı neden pahalı sattıklarına kimbilir ne kadar haklı sebepler bulurlardı.

— Amanıng beğim, Ümüm Müdür gibi ahıllı badlıcancıyı nirden bulmalı?

AZ, ÇOK

Rifat Necdet Evrimer, arkadaşı Zeki Ömer'e tesadüf etti. İkisi de yorgun görünüyorlardı. Bir yere oturup birkaç kadehçik atmak istediler. Ömer, öyle şey yapmazdı ama, arkadaşının hatırından çıkamadı. Pasaja uğradılar. Bir aralık öteki, Rifat'a sordu:

— E, hanımla aranız nasıl bakalım?

— İyiyiz çok şükür. Az çok da konuşuyoruz bile...

— O da ne demek?

Rifat Necdet izah etti:

— Yani, söz hakkı onun olduğu için, tabiatiyle o çok konuşuyor, ben az, demek istiyorum.

ALMANYA İŞGALİN KALDIRILMASINI İSTEDİ!

(Gazeteler)

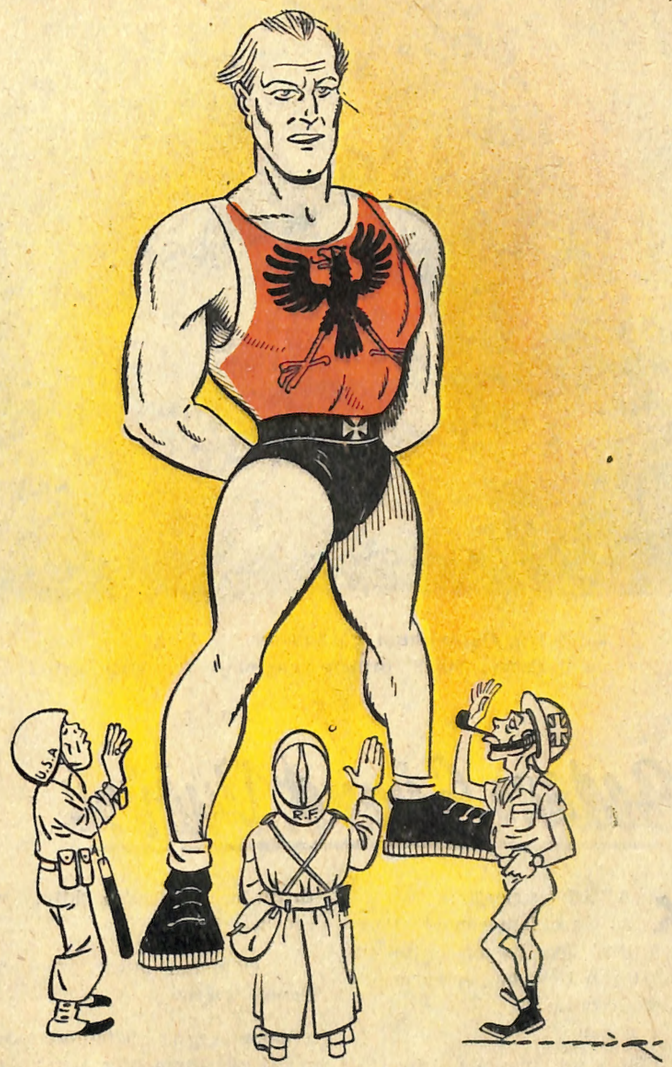

— Yok.. Seni düşmana karşı korumak vazifemizdir!..

(Necmi Rıza)

Gör - ye Çikolataları

Çikolatalarımızın içinde çıplak kadın resimleri vardır. Kutuların içinde çikolata bulabilenlere, 1 den 100 e kadar kart biriktirdikleri ve imzalı yüz numarayı getirdikleri takdirde sahibi çikolata verilecektir.

(İSTANBUL GECELERİ)

(Orhan Enez)

— Baba.. Garanlıhtan gorkuyoom..
— Gorkma.. Şincik orman yangınları yolumuzu ışıtır!..

(Semih Balcıoğlu)

Bedava Sünnet Düğünü

KARISI senelerdir:

— Şu oğlanı sünnet ettirelim! diye başının etini yiyor. Harun Bey, bugün yarın, diye atlatıyordu.

Bir akşam:

— Şu bizim partinin Ayazağa Bucağı sünnet düğünü yapıyormuş, oğlanı yazdıralım! diye diretti. Harun Bey yine «ha, hi!..» diye atlatacaktı. Karısı ağır bastı:

— Sen Müslüman değil misin? Ne diye oğlanı sünnet ettirmiyorsun?

Harun Bey:

— Biz daha farzları yerine getiremiyoruz, dedi. Ama anlatamadı.

— Oğlan hanidiyse askere gidecek. Muayenede âmirlerinin önünde rezil olacak!

— Daha iyi ya. Askerde bedava keserler.

— Bizimkiler de bedava kesiyor.

— İnanma!.. İlkin bedava derler, yarı yerde zam isterler, veremeyiz. Oğlan yahudiler gibi yarım sünnetle kalır.

Ne dedi ise dinletemedi. Ertesi günü parti bucağına gidip oğlanı sünnet düğününe yazdırdı.

— Yirmi lira kayıt parası!.. dediler.

Harun Bey vazgeçecek oldu. Karısının korkusundan parayı verdi.

Akşam karısı:

— Sırmalı başlık, sünnet entarisi, altın maşallah, terlik!... diye tutturdu. Bir hesap, kitap, seksen lira. Karısı:

— Oğlumun mürüvvetine feda olsun! diyordu.

Sünnet çeyizi düzüldükten sonra iki gün otomobille tanıdıklara, eşe dosta taşındılar.

Bu sefer:

— Karyola yatak takımı lâzım! dediler. Karısı:

— O lendûha karyolayı ölsem ele güne çıkaramam- dedi.

Geceliği elli lira kira ile bir karyola, mavi jarse yatak takımı buldular.

Daha iş bitmemişti. Harun Beye, partiden elli davetiye verdiler:

— Tanesi beş lira... Eşe dosta satarsınız... Sünnet akşamı iki yüz elli lira getirirsiniz! dediler.

Harun Bey:

— Vallahi beyim, ben bunları satamam! deyince bucak kâtibi kızdı:

— Çocuklarınızı bedava sünnet ettiriyoruz, hâlâ mırın kırın ediyorsunuz! diye bağırdı. Bu çalgıcılar, hokkabazlar, şarkıcılar bedava mı geliyor?

Harun Bey, elli davetiyeden onunu dağıttı, ama kimse çıkarıp ta para vermedi. Sünnet akşamı, on davetiyenin parası elli lirayı cebinden ödedi, kırkını da geri verdi ama almadılar.

— Herkes yüz, iki yüz davetiye satıyor, iki yüz elliyi vermezseniz çocuğunuzu sünnet edemeyiz! diye kesip attılar.

Karyola bahçeye, çocuk ta karyolaya kurulmuştu. Karı koca sağa sola koştular, radyoyu rehine koydular, faizle para kaldırdılar. İki yüz elliyi tamamlayıp verdiler.

Ertesi günü karısı:

— Yine Allah razı olsun partiye... Bedava sünnet düğünü yaptılar da, bizimki de arada çıktı. Yoksa bize kalsa... nerede? Oğlan sünnetsiz kalacaktı... diyordu.

Bülbül

Yeni Neşriyat

Bundan böyle, Akbaba'ya gönderilen faydalı bilim, san'at ve kültür eserlerini okuyucularımıza tanıtacağız ve eserler hakkında kısa bilgiler vereceğiz.

HER İSTANBULLU NELER BİLMELİDİR?

Profesör Fahrettin Kerim Gökay tarafından altı senelik uzun ve yorucu bir didişmeden sonra «Her İstanbullu neler bilmelidir?» ismi ile büyük bir nezaket eseri hazırlanmıştır. Henüz birinci cildi yayınlanan bu eserde şu bölümler vardır:

Kasaba minnet etmenin teknik çaresi — Otobüste oturacak yer bulmanın politik yolları — Ceza vermeden kaldırıma tükürmek — Her centilmenin bilmesi lâzım gelen, tutulmadan sarkıntılık şekilleri — Sokaklarda başı boş köpeklere karşı sürek avı ve tarihte zehirlenmiş köpekler.

Bu kıymetli eseri, İstanbul'da yaşamak istiyen herkese hararetle tavsiye ederiz.

İKTİDARA LÂYIKIZ

Değerli tarihçi ve tarihi başbakanlarımızdan Şemsüddin Günaltay tarafından «İktidara lâyıkız» adlı büyük bir eser hazırlanmıştır. Bilhassa lâisizmi savunan bu eserde şu konular dikkati çekmektedir:

Türbeleri açmak şerefi Halk Partisine nasip olmuştur — İmam Hatip mektepleri ve lâiklik — Fes, takke, kaipak, arakiye, agel nerede, ne zaman giyilir ve medenî kılık devrimlerimiz — Hilâfetle muhalefetin farkı — Oy meselesi ile dergâh, takke ve zaviyeler arasındaki münasebetsizlik — Lâiklik ve Pilâvoğlu'nun tarihî rolü — İktidara biz neden lâyıkız. Çünkü lâikiz.

Eser, en kuvvetli macera, romanlarını gölgede bırakacak, heyecanlı bir üslûp ile yazılmıştır. Aman okuyun.

MÜJDE!.. MÜJDE!..

Meşhuuur muhallebîci Hacı Rızık'ın salonları, sevgilinize randevu verebileceğiniz en emin yerdir.

HEM UCUZ, HEM DE İRAHAT!..

Elli kuruşa ağzınız tatlanır, sabahtan akşama kadar, başka masalardakilerin hürriyetlerine tecavüz etmeden sevgilinizle istediğiniz gibi kavga eder eder barışırsınız.

Sevda Muhallebi Evi

Maksadımız aşka hizmet!..

Şİ KÂ YET

Haksızlığa uğrayan bir vatandaşın acı feryatları

Dert dinleyen:
Mâmut Mangalyürek

KAPIDAN içeri bir koca karı fırtınası girdi. Su içinde altmışında vardı.

— Ah evlâtçim, sorma başımıza gelenleri...

— Nooldu teyzanım?

— Sus!.. Ne sen sor, ne ben söyliyeyim.

Üst üste bir kaç defa do minörden geğirdi. Her geğirişte bir estağfurullah çekti.

— Affedersin evlâdım, meraklandım da... Zâti sinirli karının biriyim, bütün cinlerim ayağa kalktı.

Arkasındaki kıza döndü:

— Otur kız! Bön bön suratıma bakma öyle... Burası yabancı yer mı? (Beni göstererek) Senin amcan sayılır.

Genç kız, mambosunun üçte biriyle sandalyeye ilişti. Kadın da koltuğa kuruldu.

— Aman oğulcuğum, bana bir sade kahve... Bir bardak ta soğuk su.. Ay hafakanlar boğacak. Hakkımızı yediler, hakkımızı... Kör kör parmağım gözüne... Olanlar oldu dostlar!.. İki dünya bir araya gelse, ben artık ölürüm de o mahalleye bir daha ayak atmam. Aaaa.. Yok, ben âleme kendimi rezil rüsva edemem. Mahallenin bütün şırfıntıları, o çingene masası, tavan süpürgesi kız kuruları sevinçlerinden hop oturup hop kalkacaklar. Yağma yok, bana adıynan sanıynan, bugüne bugün Cemile Abla demişler. Ben herkeslere kendimi iki paralık edemem. Allâsen sen söyle evlâtçım, şu nur topu gibi kız da kraliçe olmazsa, o mıymıntılar mı olur? Hep evlât hâtırası için katlandım bunca zahmetlere. Güzellikse güzellik, huysa huy, helbet girer... Diimi Allâsen? Bu zamanda var mı, yok mu intimaz... Arkan kuvvetli mi sen ona bak. O kraliçe yaptıkları, şurdan sağ salim çıkmıyayım, benim kızın eline su dökemez. İçlerinde ilâç için bir rabıtalıcasını, bir yüzüne bakılanı görmedim. Kimi akıntı çağanozu gibi paytak paytak gidiyor, ama hep kabahat anaları olacak karılarda. Çocuk kundaktayken bacaklarının arasına tıkıştırırlarsa ara bezini, böyle olur işte... (Kıza döndü) Soyun kız!.. Bir kere de bey amcan görsün. (Kız hazırmış zati, hemen bikinisi ile kaldı). Gördün mü evlâtçım. Görünen köy kılavuz istemez. İşte mal ortada. Gözünnen gör de, elini vicdanına koy, Allah için söyle... Şu boya bosa bak! Şu endama, şu belin inceliğine, bir de şu kalçaların dolgunluğuna bak. Göğsü de taş gibidir. Tut da bak Allâşkına!.. Nasıl, dii miymiş?

Sen kıbalda biri çıktı, kızları ayırdı. Hani helvacı güzeli, balıkçı güzeli vardır ya, onun gibi. Biri kıralıça oldu. Öbürlerini de gönül almak için fahrî profesörler gibi kimini zerafet güzeli, kimini letâfet güzeli, kimini nezaket güzeli yaptılar. Bizimkine de teharet güzeli dediler.

Benim kızım ellenmemiş, dillenmemiş, bellenmemiş. Görmelere lâyık... Allah için, kaşnan göz, gerisi söz. Gareziniknen göz göre göre hakkımızı yediler. Başını ağrıttım evlâtçım. Bize de beklerim. Muhakkak gelin. Adresi söylim, yaz ama unutursun. Tarlabaşı, Fırın sokak, numara... Cemile Ablanın evi desen kim olsa gösterir. (Kulağıma) Ben de daha ne kızlar var... Muhakkak gel. Ama gazetene de yaz...

— Hanımefendi siz, muharrirlerle, gazetenin sahibi ile görüşün. Daha gelmediler.

— Ay sen muharrir değil misin?

— Hayır, ben idarehanenin temizliğine bakarım.

— Tuuu!.. Edepsiz herif... Bir de kızı soydurup muayene ettin... Tuu!... Tuu-..

Ben suratımı silerken, kocakarı fırtınası söylene söylene merdivenlerden iniyordu.

B. E. N.

KADIN — Yavaş konuş.. Çocukları uyandıracaksın..
MUHALİF — Haydi.. Benim konuşmamdan büyükler bile uyanmıyor!..
(Necmi Rıza)

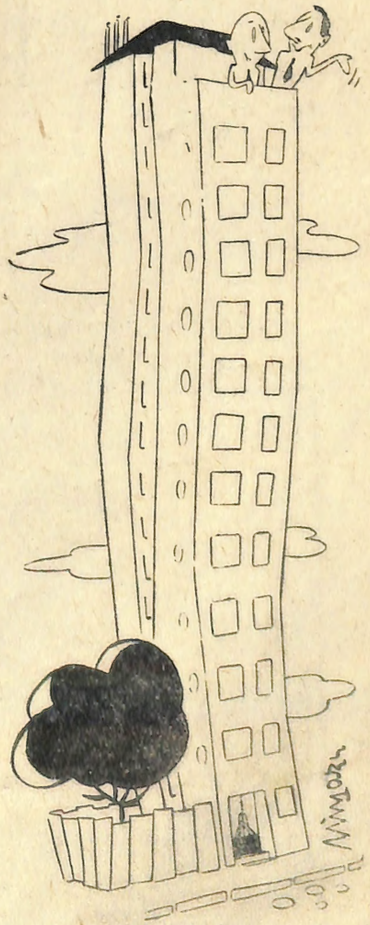

— **Bu bir tablat kanunudur, azizim. İnsan yükseldikçe aşağıda kalanları göremez olur!..**
(Niyazi Yoltaş)

Atom Kibritleri

Çekoslovakya, Yugoslavya, Silavya, Endonezya, Malezya kibritlerini tercih ediniz!..

(Hem daha pahalı, hem daha sinir bozucu). Memleketimizde tatbik edilen liberal ekonomi sisteminin ilk bereketli mahsulü olan ithal malı kibritler, icabında bayram ve şenilk günlerinde havaî fişek olarak da kullanılır.

Size kızını vermiyen adamın evini bu kibritlerle tutuşturmak işten bile değildir.

Sırasında tabanca, hatta makineli tüfek olarak kullanabileceğiniz bu kibritler arama - tarama ekipleri tarafından hususî müsaadeye tâbidir.

ATOM KİBRİTLERİ

MARKAYA DİKİZ

Yanar, yakar, patlar ve patlatır.
Modern ordularda kullanılan en son sistem savaş silâhı.
Bi hassa avcılara hararetle tavsiye olunur.

— Karanfil, şu önlüğünü çıkarıp balkonda biraz dolaş.. Komşular uzaktan beni sansınlar da kıskansınlar!..

DENİZCİLİK BA

MELEK

Küçük Hasan annesine sordu:

— Anne, melekler uçar mı?

— Evet...

— Ya... Sabahleyin babam hizmetçiye meleğim, diye birşeyler söylüyordu. Demek hizmetçi de uçaçak, ha?

Annesi kaşlarını çattı:

— Elbette... Ama öbür gün uçacak. Çünkü yarın kabul günü, misafirler geleceği için iki gün daha bekliyecek...

***

YAKIŞIK ALMAK MESELESİ

İster istemez nişanlanmışlardı. Bir akşam kızın babası, damat adayını karşısına çekti:

— Vaziyetinizi biliyorum, ama, dedi, böyle her gece kızı alıp danslara gitmek yakışık alır mı yani?

Damat adayı boynunu büktü:

— Almaz, almaz ama, onu gelin de kızınıza anlatın bakalım..

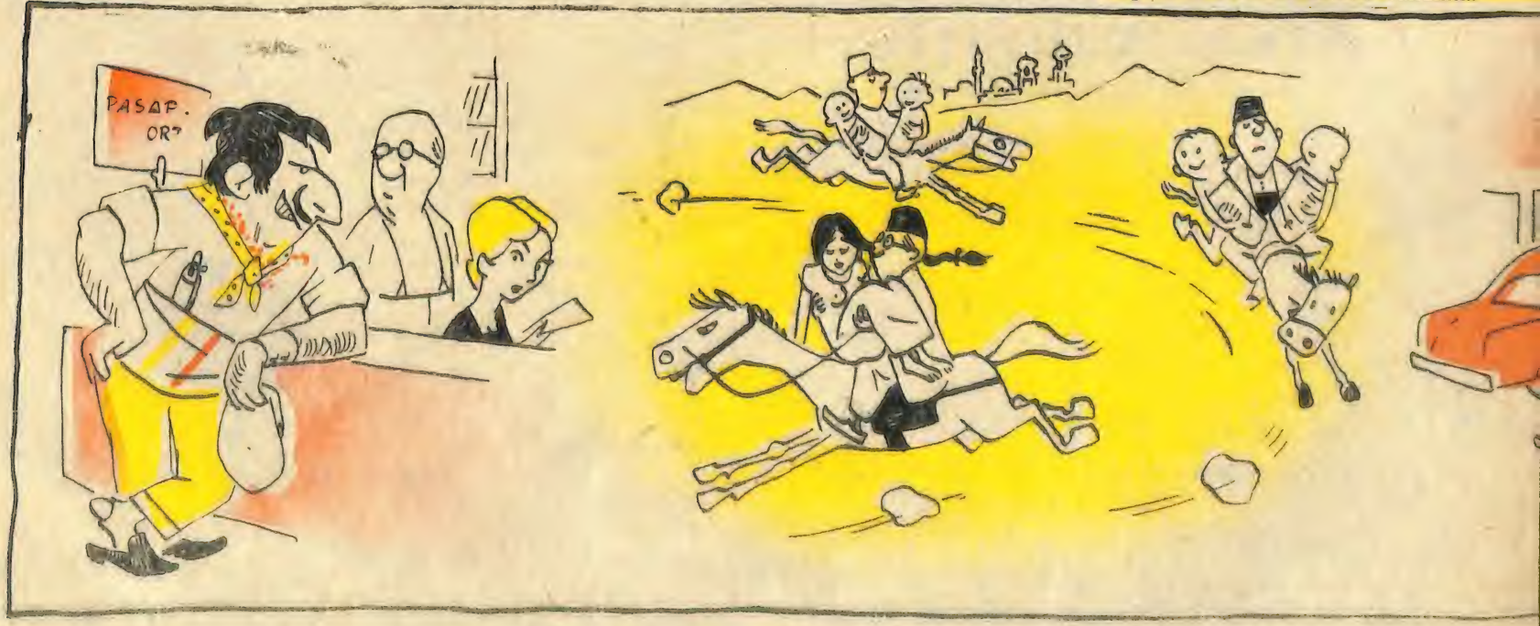

— Endenozya'ya bir pasaport

ENDENOZYA CUMHUR BAŞKANI 4 ÇOCUKLU BİR KADIN KAÇIRDI.. -Gazeteler-

ZAMI!

Halk türkülerinden:
«Bir gemim var salıverdim engine!»

— Son vapurdan da çıkmadı...
— Üzülme kızım... Belki bilet parası bulamamıştır!..

TELEPATİ

Ulvi, «kulis» te, kaç gündür görmediği gözdesine kavuşmuştu. Kız, Ulvi'ye bir aralık sordu:

— Kuzum, telepati nedir?

Üstad izah etti:

— Dün gece Mazhar'la kâğıt oynadık. Beşyüz lira kazandım ve o anda da bugün sana tesadüf edeceğim aklıma geldi. İşte telepati budur...

**
*

ALIŞKANLIK

Daireye yeni bir müdür gelmişti. Barut gibi adamdı. Saat başında bir memuru azarlıyordu. Genç bir kâtibe de bağırmağa başlayınca, beriki direndi:

— Ne bağırıyorsun efendim? Ne hakla bağırıyorsunuz? Ben öyle gürültüye alışık değilim...

Müdür hayretle sordu:

— Yani, bekâr mısınız?

rdün mü yaşanacak memleketi!

— Aaaa, şu beyaz kadına bak... Zavallı!.

(Necmi Rıza)

BEDRİ RAHMİ EYÜBOĞLU'NA AÇIK MEKTUP

Bedrj Rahmi usta,

Son tablo yarışması, sizi çileden çıkarmışa benziyor. Bu yarışma için, «Cumhuriyet» deki yazınızda, hem birinciliği alan Aliye Berger'e, hem de Aliye Berger'in tablosunu birinci yapan milletlerarası beşinci eleştirmeciler kongresine katılan üç ünlü eleştirmeciye kızmış görünüyorsunuz. Bir ressam - yazar olduğunuzdan, Aliye Berger'in tablosu için ne diyeceksiniz, tabloyu nasıl yargılayacak, nasıl değerlendireceksiniz diye, yazınızı merakla okudum. Bana pek yavan gelen sözlerinizden bazısını buraya alıyorum:

«Memleketimizin en değerli ressamlarından en aşağı bir düzinesini bir araya toplıyan bu yarışmaya sadece gönül eğlendirmek için katılan bir bayan, Aliye Berger birinci oldu.... İkinci, üçüncü dördüncülüğü alan ressamlar mesleğin çeşitli çilelerini çekmiş, büyük fedakârlıklar bahasına meslekte tutunabilmiş kimselerdi. Onların derece alması kimseyi şaşırtmadı, amma birinci mükâfat, başta; kazananın kendisi olmak şartıyle bütün ressamlarımızı şaşırttı... Ama gönül isterdi ki, Aliye Berger jürinin kendisine açtığı kapıdan mesleğe girsin, mesleğin çilesini çeksin, başa geçmeğe boş versin de bir kalem hizaya gelsin.»

İşte yazınızdan birkaç cümle... İlle şu çile çile diye çilemenize pek tutuldum. Lâfını ettiğiniz hangi çile kuzum? İpek çile mi, yoksa çile bülbülüm çile mi? Yoksa Merkezefendi hazretlerinin türbesinde hâlâ duran kuyu dibindeki çilehanesinde, kırk gün, günde bir zeytin tanesi ile çile doldurması mı?

Ben Aliye Berger'in tablosunu savunmuyorum. Yanlış anlamayın. Burada bol yerim olsaydı, o yazınız için sizden öğrenmek istediğim çok şey sorardım. Ama şu birkaç sorumun cevabını gerçekten merak ediyorum:

1 — Gönül eğlendirmek için tablo yarışmasına katılan bir bayanın birinci oluşunda, sizin de aralarında bulunduğunuz bir takım ressamlarımızın resim san'atını eğlencelik hale getirmesi sebep olmamış mıdır? Meselâ Cumhuriyet'teki o yazınızla birlikte basılmış bir de desen mi, figür mü, süs mü, gravür mü, zevkine, güzelliğine, anlamına sizden başka kimsenin varamıyacağı bir şekil var. Şimdi eline ömründe hiç fırça almamış biri de bu çeşitten bir karalama yapsa, bunun için de sizinkinden daha güzel olmuş, deseler:

— Hayıır!.. Eyüboğlu bu işin çilesini çekmiştir, diye sizinkinin daha mı güzel olduğunu söyliyeceğiz?

2 — İkinci, üçüncü ressamlar, san'atının çilesini çekmişler. Bu yüzden onların derece almasına kimse şaşmamış. Oysa ki birinci gelen Aliye Berger, bu işin çilesini çekmemiş. Bunun için de birinci oluşuna, herkesle beraber kendisi de şaşmış. Önce şunu söyleyim, yarışmaya katılan her san'atçı birinci olmak umudundadır. Birinci olunca şaşmaz: Yalnız sizinle benim şaştığım bir şey var. Bu yapılan tablo yarışması mı idi, yoksa çile yarışması mı?

3 — Yabancı jüri üyeleri, acaba Memokrat Parti'nin bir bucak başkanından tavsiye kartı mı getirdi de, Aliye Berger'i birinci yaptılar. Yoksa Kılıç Ali'nin akrabası olduğunu anladılar da mı korktular?..

Şimdi siz, Aliye Berger'e: «Sana açılan kapıdan gir!.. İlle çile çek!.. Birinciliğe filân boş ver de, bir kalem hizaya gel!..» diyorsunuz.

Boş ver! ve hizaya gel!.. Siz, sanatçıların seyrüsefer memuru gibi hizaya gel; Deyince, Yani Aliye Berger şimdi ne yapsın?

— Çok affedersiniz, ben birinci oldum ama, haddimi bilmedim, bir halttır ettim, çilekeş ressamların aralarına katılıp haklarını yedim. Jüri benden de büyük bir halt etti, beni birinci yaptı. Bu kadar çilekeşin arasında benim birinci olmak haddim mi? Diye af mı dilesin!.

Azizim Bedri Rahmi! Aliye Berger'e bir hazır ol çekmişsin... Arkadan da «Doldur ve boşalt!..» komutu gibi, bir de:

— Boş ver!..

— Hizaya geeel!..

Deyişin var, bayıldım doğrusu... Ressamlığından, yazarlığından, şairliğinden gayri meğer senin bir de generalliğin varmış...

Sanatın çilesini çekmiş san'atçının duyduğu hırçınlığı gerçekten anlıyorum. Siz de lûtfen, faydalı yazılarını okumağa alıştığım bir yazarın kofti yazısına dayanamadığım için beni mazur görün, saygılarımla....

BOYACI

Bedri Rahmi Eyüboğlu'nun tablo yarışması üstüne Cumhuriyet'te çıkan yazısını süslediği resim.

— Hazırol! Hizaya geeeel!

NOT: Asıl çile çeken siz değilsiniz, biziz, o resimleri seyrettiğimiz için!..

DENİZ YOLLARINDAN SONRA DEMİRYOLLARINA DA ZAM VAR - Gazeteler -

— Bakalım bizim keçi yollarına ne zaman sıra gelecek?.. (Semih Balcıoğlu)

★

DALGIN DEDİĞİN..

Ressam Zeki Faik İzer, ötedenberi dalgındır. Fakat ressam Cemal Tollu, onu da bastırdı. Geçen sabah Akademi'de buluştular. Zeki:

— Yahu Cemal, dedi, nedir bu dalgınlık? Ayaklarının birinde siyah, öbüründe sarı iskarpin var.

Cemal Tollu önüne baktı. Sonra:

— Hay Allah kahretsin... dedi. Sabahleyin evden çıkarken değişik ayakkabı giymişim. Tâ yarı yoldan geri döndüm, gidip değiştirdim. Ama, demek onlar da tek tekmiş...

BABA MİRASI

YAZAN: ALİ YAZMIŞ ÇİZEN: MİM UYKUSUZ

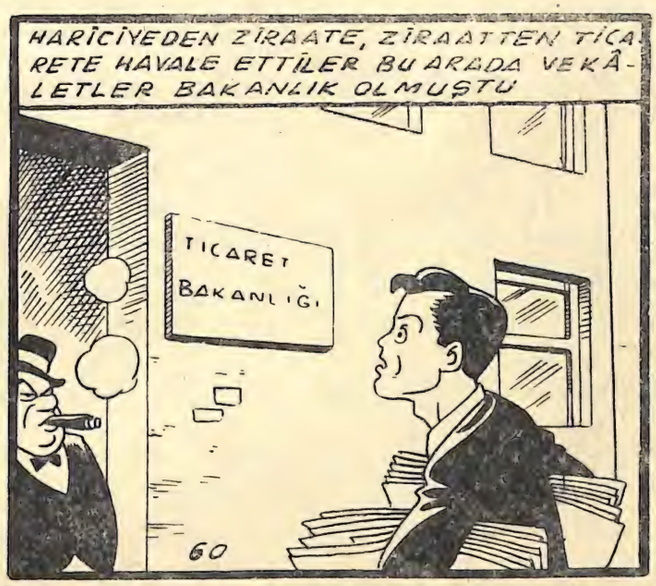

(Devamı var)

SPOR HABERLERİ

Yazan: SAİT HOP - SAİT

ATLAMA REKORU

Kadıköy vapuruna yetişmek istiyen bir vatandaş, iskele kapılarını kapandığını görünce, 2.40 m. yüksekliğindeki ucu sivri demir parmaklıklardan, hem de sırıksız atlamış, yalnız pantalonu demirlerin sivri ucuna takılıp yırtılmak suretile iskeleye inmiştir. Bu sırada vapur iskeleden beş metre kadar açılmış bulunuyordu. İskele memurunun düdüğü ile beraber kendini ver eden vatandaş, vapura yetişememiş fakat denize balıklama dalmıştır.

Bu olay, İstanbulu ziyaret eden Amerikalı dalma ve atlama şampiyonu Sammy Lee'nin şaşkın bakışları arasında bir anda olmuş ve Sammy Lee, müthiş atlayıcı ve dalıcılarınız var, demiştir. İskeleden balıklama dalan vatandaş bugüne kadar bulunamamıştır. Mütehassısların söylediğine bakılırsa ilk atlama hızına göre vatandaşımızın şimdi Hint Okyanusu açıklarında olması icap etmektedir. EEğer denizin dibinde midye toplamıya dalmışsa, dalıcımızın kısa zamanda Kutup Denizinden çıkması beklenmektedir.

KILIÇ'LAR

Lâfını ettiğim kılıç balığı değil... Kılıçzâde futbolcu Gündüz'le, yazar Altemur. Oldum olası ayak işlerinden hoşlanmadığım için, hayatımda bir kere Gündüz Kılıç'ı top çayırında seyretmedim. Buna karşılık spor yazılarının tiryakisi oldum, bayıla bayıla okuyorum. Bir spor edebiyatı var, derlerdi de gülerdim. Gündüz Kılıç'ın kalemile de sporun da edebiyatı olduğuna inandım. Şimdi

aklıma ne geliyor biliyor musunuz? Acaba diyorum, Altemur Kılıç ta top aynasaydı, daha mı çok muvaffak olurdu? Kimbilir... Bir kere denese.

BEDEN TERBİYESİ

Anlayamadığım çok şey var. Bunlardan bir de Beden Terbiyesi Genel Müdürlüğü, Futbol Federasyonu gibi kurulların ödevlerinin ne olduğudur. Bunlar halktan alınan vergi ile beslenen kurullar olduğuna göre, her halde görevlerinin de halkın beden eğitimi ile uğraşmak olması gerekir. Halkı bedenî sağlam, sporcu yetiştirmek... Peki ama, 40 bini kişi sille tokat girip, üst üste yığıldıkları stadyomlarda, gözleri; yirmi iki çift ayakta kaleden kaleye gidip gelen topta:

— Vur, kır-.. Ya ya ya, şa şa şa!.. Kovaaa!.. diye bağırmak, yırtınmakla, nasıl oluyor da vücutları kuvvetleniyor, sağlamlaşıyor? İşte anlamadığım bu..

PARDON!..

(Nehar)

AĞIR SİKLET ŞAMPİYONU

Dünya ağır siklet boks şampiyonluğu için yapılan Rocky Marciano Ezzard Charles maçında yenen Marcianos 492 bin lira almış. Acaba dünya şampiyonuna bir meydan okusak, kızdırıp ta maç yaptırabilir miyiz? Yenilmekten daha kötüsü yok ya bu işin. İnsan dayak yer ama, hiç olmazsa istikbalini de garanti eder.

OTOMOBİL YARIŞI

Pazar gecesi motorize seyrü sefer ekibi ile bir hususî arabanın katıldığı Taksim - Eminönü arasındaki otomobil yarışını, hususî araba şöförü, Eminönü'nün meydanındaki saat direğine çarparak yarışı önde bitirmişse de soförün ehliyeti olmadığından birinciliği kabul edilmemiştir.

MANİALI KOŞU

Şehrimizde Pazartesi günü Aksaray - Sirkeci arasında yapılan manialı koşuyu, kırk beş yaşında, dar gelirli bir vatandaş kazanmıştır.

Yirmi hendek, on sekiz çukur, beş lâğım, otuz kanalizasyon, yedi havagazı, on elektrik kablosu, sekiz terkos tamir çukuru ve yığılmış sayısız taş, kum, çakıl yığınlarını atlattıktan sonra, yollardaki işportacı ve seyyar satıcı küfeleri üstünden de atlıyan, bundan başka meydanlarda otomobil ve otobüslerin altında can vermeden, alacaklılara da gözükmeden Aksaray'dan Eminönü'ne on bir saat 22 dakikada nefes nefese, korku içinde gelen bu vatandaş bilmeden dünya manialı koşu rekorunu kırmıştır.

TÜRK LOKOMOTİFİ

Mahmutpaşa Çarşısında belediye memurları ile işportacılar arasında yapılan kovalamacada seyyar esnaftan çorapçı Ahmed'in can havli ile on bin metreyi, meşhur Çek lokomotifi Emil Zapotek'ten yarım saat evvel bitirerek

yeni bir maraton dünya rekoru kırdığı anlaşılmıştır.

Sait Hop - Sait

YAZISIZ!..

(İsmet)

İNTİKAM

Prenses Faize, Neslişah'ın kokteylinde, gayet zengin bir asilzadeye soruyordu:

— Okadar dargındınız, yine de o gence kızınızı veriyorsunuz diye duydum. Doğru mu?

— Evet, doğru. Maksadım intikam almak, düşmanımdan...

— Nasıl olacak bu?

— Besbelli, hanımefendi. Düşünsenize? Karım, herifin kaynanası olacak!..

Anlayış!

Napoli'deyken bir genç kız tanımıştım: Mirella... İki hafta evvel bir kart aldım Mirella'dan: «Geliyorum şekerim, beni karşıla». diyordu. «Bana İstanbul'u sen gezdireceksin» diyordu. Peki, dedim ama, kız henüz gelmemiş olduğu için, ne dediğimi duyamadı tabii ve ben kendi kendime konuşmuş oldum.

Ama geldi nihayet. Ankara vapurundan aldım onu. Nasıl aldım? O güzelim kızı nasıl o kalabalıktan çekip çıkarabildim? Orası ayrı bir hikâyedir, hem hiç de mizahî değildir. Çünkü Mirella'nın karaya indiğini gören nekadar erkek vapur yolcusu varsa, hepsi küpeşteden koro halinde ve âhenkle bağrıştılar:

— Mi, rel, lâ... Mi, rel, lâ...

Kızı bir taksiye attığım gibi, Maslak'ta yahut Beyoğlu'nda kadın kaçırıyormuşcasına doğru oteline.. Ha, sahi cümle manâlı kaçtı. Yani onu oteline bıraktım, ben de proğram gereğince bir kahveye gidip onun hazırlanmasını bekledim.

Derken o gece gezdik. Kız yol yorgunu zannediyordum ama değilmiş. Onu getirirken mukadder akıbete uğradık; Peşimize sarhoşlar takıldı. Heriflerle kavga etmem lâzım geldi. Gerçi bir tanesini fena yerine bir yumruk atarak bayılttım ama, üç kişiydiler. Kavga bana bir kat esvapla, yüzümde bir yamaya mal oldu. Söylemeği unuttum, gece yarısından sonra dönüyorduk otele. Kızı bıraktım o halle; yani gayet heyecanlıydı. Vasıta da bulamadım da, Edirnekapı'ya kadar yürüdüm.

Ertesi günü Mirella'yı Topkapı Sarayı'na götürdüm. Kız, harem dairesinde yine heyecanlandı. Ne de çabuk heyecanlanıyor bu İtalyan kızları yahu? Ben, ciddiyetimi bozmadım. Ne de olsa serde kabadayılık var. Müze gibi kutsal bir yerde kıza elle sarkıntılık edemezdim ya... Ama Harem loşmuş, tenhaymış. Siz bilmezsiniz, o mermer döşeme, çini duvarlar nasıl en küçük sesi kıyamet gibi aksettirir.

— İstanbuldan hoşlandın mı Mirella? diye sorduğum zaman kız bana şirin şirin gülüyordu:

— A, tabii hoşlandım, hoşlanmaz olur muyum hiç? Ama İstanbulluları da tanımak isterim. Türk erkekleri ne biçim şeydir acaba?

— Basbayağı insandırlar. İşte beni görüyorsun ya? Ver hükmünü...

— Bütün Türk erkekleri senin gibi midir?

— Hayır. Bazısı benden uzun boyludur.

— Kadınlara karşı hepsi senin kadar nazik midirler?

— Benden de naziktirler. Nezaket bize babadan kalır ve hemen evlâda devredilir.

— Bunu bilmiyordum. Demek hepsi sana benzer... Şey, ben iki güne kadar hareket edeceğim...

— Nereye?

— Daha bilmiyorum ama, biraz seyahat etmek niyetindeyim...

— Ama Mirella, daha İstanbulda görülecek bir alay şey var...

— Ne var meselâ?

— Kıymetli antikalarla dolu müzeler var...

— Hiçbir müzede senden daha kıymetli bir antika bulunsun zannetmem...

— Hele gel seni Resim ve Heykel Müzesine götüreyim de, görürsün...

— Nasıl, sana havaî kadındır dememiş miydim?..

(Niyazi Yoltaş)

— Peki götür...

Gittik. Bilmem bilir misiniz, orada bir geyik resmi vardır. Mirella:

— Çok güzel şeyler, dedi. Yalnız söyle bana, bu geyik erkek mi, dişi mi?

— Dişi olacak...

— Neden? Neresinden anladın?

— Hiçbir yerinden anlamadım ama, erkek olsa boynuzu olurdu..

— Bak, bunu söyledin. Ama her erkekte boynuz olmaz ki..

— Hayvanına göre Mirellacığım, hayvanına göre...

Mirella'yı Boğaza götürdüm, Adalara, bentlere götürdüm. Lâkin tuhaf bir kız. Hep konuşmaları erkeklik, kızlık üzerine... Bir gece de, tesadüfen vapurda mentaba tutulduk.

— Ah, ne güzel manzara, ne hava, ne ışık... diye başını omuzuma yasladı. Hafiften kendimi çektim. Üzerimde beyaz ceketim vardı. Mirella'nın saçları yağlıysa, tabii sonra altı lira verip temizliyiciye göndermek lâzım olacaktı. İyisimi?.. Lâkin sersem kız benim bu masum çekingenliğimi yanlış anladı galiba:

— Korkuyor musun benden? diye sordu.

(Lûtfen sayfayı çeviriniz)

ÇAMLICA KIZ LİSESİNİN KÖMÜRLÜĞÜ SINIF OLDU. (Gazeteler)

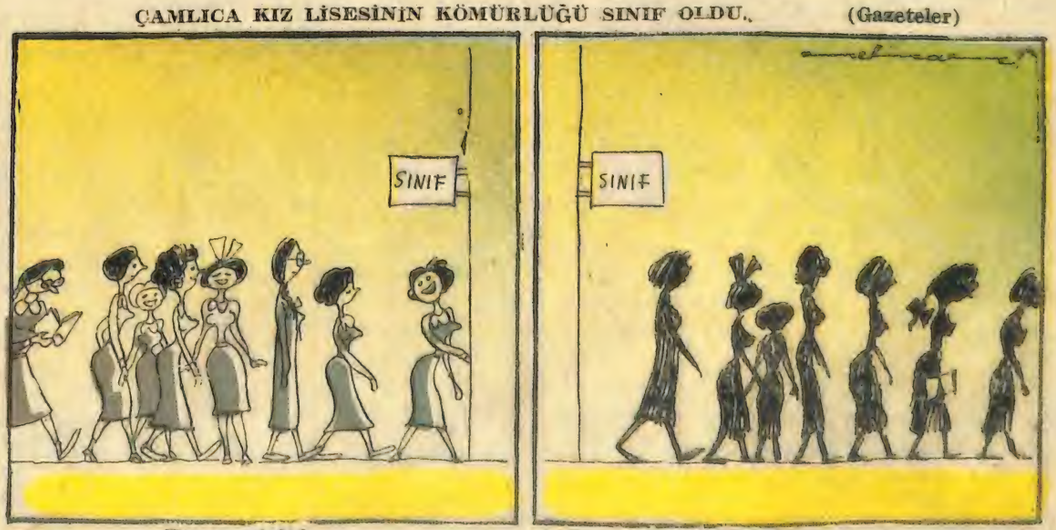

Derse giriş!.. **Dersten çıkış!..**

(Nehar)

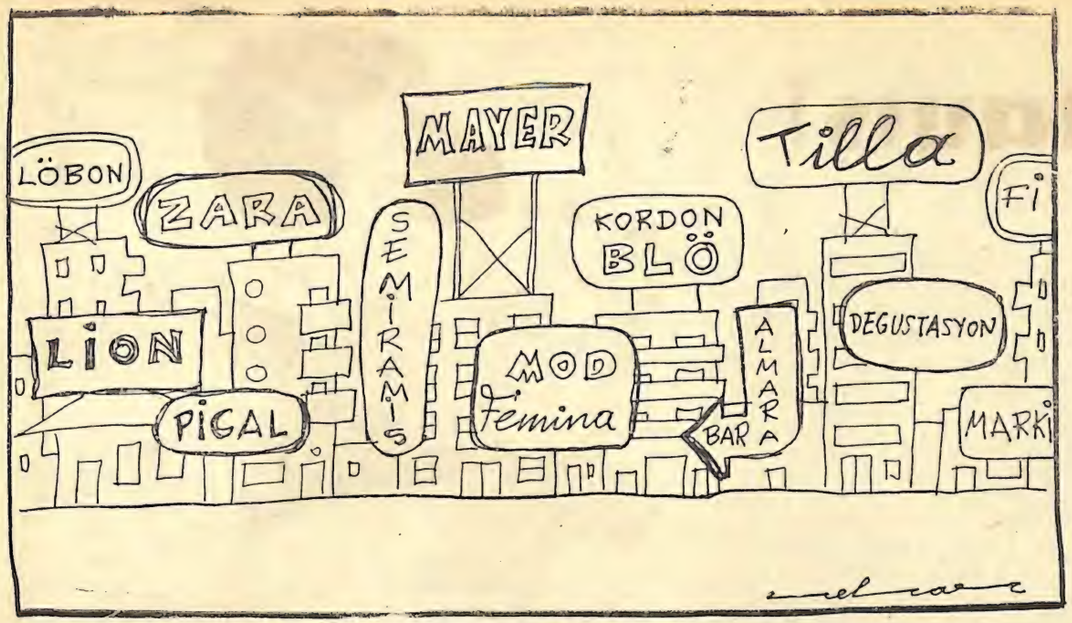

«İSTANBUL NOT CONSTANTİNOPOLİS!»

Moda olan bir Amerikan şarkısı: İstanbul Kostantinopol değildir! (Nehar)

ESKİDENDİ

İki arkadaş Beyoğlunda yürüyorlardı. Biri öbürüne, karşı kaldırımdan geçen bir adamı gösterdi:

— Bak, dedi, en sevgili dostun karşıdan geçiyor...

Öbürü başını bile çevirmeden:

— Gördüm, dedi, eskidendi o. Şimdi benden elli lira alacağı var...

— Neden korkacakmışım? Sen adam yemezsin ya...

— Doğru, ama gene de korkuyorsun benden...

— Eh, pekâlâ, korkuyorum öyleyse...

— Ne adamsın yarabbi... Sen insanı deli edersin...

— Yapma be Mirella... Ben o kadar yakışıklı değilim ki. Alay etme benimle...

— Alay mı? Alay mı? Bende alay eden insan hali var mı? Bulsam seni bir kaşık suda boğarım. Şu anda o haldeyim...

— Tuhafsın, tuhaf kızsın vesselâm. Az önce sen adamı deli edersin diyordun, şimdi öldürmekten bahsediyorsun beni...

Nihayet Mirella bir sabah vapura bindi. Öğleye doğru vapur hareket etti. O da gitti. Lâkin, gazetelerde okuyoruz meselâ, bütün büyük adamlar, bir memlekete misafir gelip de sonra yurtlarına döndükleri zaman, hani bizim Fahrettin Kerim Beyefendiye yapıyorlar ya, öyle mektuplar yazıp gördükleri misafirperverliğe teşekkür ediyorlar. Şu Mirella yüzünden başıma gelmedik şey kaimadı. Kız da gerçi bana mektup gönderdi. Gönderdi ama, pek kısaydı. Bir türlü anlıyamadım ne demek istediğini lâyıkiyle. Ne yazıyordu, biliyor musunuz? Tek kelime: Hayvan!..

—HİKÂYECİ—

Koyun kardeş neler anlatıyor?

SÜRÜNÜN içinde melûl, mahzun oturmuş, geviş getiriyordu.

— Koyun kardeş, pek kederli görünüyorsun! dedim.

— Biz koyunlar romantik hayvanlarız, bu melankoli her zamanki halimiz, dedi.

— Şair mizaçlısınız!..

— Hayır, şairler koyun mizaçlıdır. Bizi uysal, saf, bön sanırsınız. Halbuki biz ince ruhlu, alıngan, yumuşak yüzlü hayvanlarız.

— Hele gözleriniz çok güzel-.. Benim bir sevgilim vardı. Bana koyun koyun bakardı.

— Sonra ne oldu sevgiliniz?

— Kurt kaptı...

— Keşki bütün koyunları kurtlar kapsa da bu zâlim çobanlardan kurtulsak...

— Siz de öbür hayvanlar gibi insanlardan şikâyetçi misiniz?

— İnsanların elinden bizim çektiğimizi hiçbir hayvan çekmemiştir. Bizim iliğimizi, kemiğimizi sömürürler. Vücudumuzda kendimize ait hiçbir kıl bile bırakmazlar, Sütümüzü sağar içerler, kuzularımızı aç bırakırlar. Keserler, etimizi yerler. Derimizi yüzerler. Erkeklerimizin boynuzlarından neler yaparlar. Yünümüzü kırparlar. Kemiklerimizi kullanırlar. Bacaklarımızdan barsaklarımıza, beynimize, ciğerimize kadar yerler. Düşünün bir kere, bir avuç ot verirler, bir küfe gübre isterler. Gübremizi bile bize bırakmazlar. Vücudumuzda yemediğiniz bir yer var mı? Ah bu insafsız insanlar!..

— Ama sizi ehlileştiren, besleyip üreten, otlatan, sizi bir çobanın idaresinde içtimaî bir mahlûk yapan da biziz.

— Babanızın hayrına mı yapıyorsunuz? Bir koyunun hayatı kadar ıztırablı başka ne vardır? Bizim hayatımız tıpkı, diktatörler idaresindeki bakanların, padişahlar zamanındaki sadrazamların hayatına benzer. İşler bozuk gitti, halk homurdanmaya başladı mı, sanki bütün kabahat onlarınmış gibi sadrazâm feda edilir, bir bakan kurban edilir.

İşte böyle... Acaba ne zaman düşeceğim diye merak ve üzüntü içindeki bir bakan gibi, biz de ne zaman salhaneye götürecekler, ne zaman kesecekler diye korku için de ömür geçiririz. Üstelik bir tas su, bir avuç arpa verdikleri zaman, bunu faizi ile vücudumuzdan alacaklarını da biliriz.

— Kabahat sizin... Siz de ne yapılsa gık demiyorsunuz.

— Ayol siz kendi halinize bakın!.. Koyun sürüsünden bir farkımız var mı? Biz hiç olmazsa bıçak kemiğe dayandı mı bir faydası olmasa bile biraz gösteriş yapar, debeleniriz.

— Yooo... Öyle söyleme koyun kardeş, biz de yazar çizeriz!.

— Yazarsınız da sanki, yine sizden başka kim okur? Söylersiniz, söyleyrsiniz kös dinlerler. Bizim de şiirlerimiz var... Şiirle, romanla ancak kendin avunur, uyuzunu kaşırsın.

— Bir şiirinizi okur musunuz?

— Okuyayım... Meee.. Me.. Meme!. Meeee!.

— Bu ne şiiri?

— Hürriyet şiiri... Sürümüzün en büyük kurtuluş şairi Karagöz tarafından yazıldı

— Çoban ne yaptı?

— Koyunu Ceza Kanununa göre, iki gün ahıra kapadı, çıkarmadı. Yaa!.. Sen gel de romantik olma, melankolik olma. Öbür dünyada bile sizden rahat yok. Sırat köprüsünde birde sırtımıza binecekmişsiniz de, sizi karşıya geçirecek misiz!

Eğer yarı yerde sırtımdan yuvarlamazsam bana da koyun demesinler. Bir de masal uydurmuşsunuz, İbrahim Peygamber, oğlu İsmaili kurban edecekmiş te, Tanrı kurban etsin diye gökten bir koyun göndermiş.

Acı acı içini çekti:

— Bizim insanlara âhımız var, dedi, biz koyunuz ama, siz de insan kılığında koyunsunuz. İnşallâh çobandan kurtulamazsınız. Yarın kıyamet günü sekiz tırnağım yakanızda... Ben utanç içinde yanından ayrılırken, o hazin hazin hürriyet şiirleri okuyordu:

— Meee!. me, me... Meme!.. Meeee-..

Hayvan-ı Nâtık

FISTIK Güzellik Enstitüsü

Güzellik Enstitümüze siz de bir kere uğrayın... Takma kirpikler, takma göğüsler, takma dişler. Arzuya uygun, sökülür takılır yedek kadın parçaları. Tecrübeli şahitlerimiz vasıtası ile, mahkeme kararı ile yaşınız yarı yarıya küçültülür.

Dünya şampiyonu pehlivanlarımız, istediğiniz şekilde masaj yaparlar.

Ayrıca: Tempolu jimnastik dersleri

Mütehassısımız Kayserili boyacı ustasıtarafından teninizin, derinizin, saçınızın, gözünüzün rengi değiştirilir.

Bedava broşürlerimizi isteyiniz.

Fıstık Güzellik Enstitüsü Beyoğlu

Erkek olan Kadının Hatıraları

* Yazan: İllâllah Şerrinden *

— Sen söyle, başka nereye koyabilirim Mahrem evrak kasasına koysam, havasız kalırlar. Hem sen beyhude korktun, senelerdenberi bunlar tamamiyle ehlileşmiş, zararsız hale gelmiştir.

— Ne olursa olsun, istikbalimi mahvettin...

— Aşk uğruna istikbali mahvolan yalnız sen değilsin. Koca İngiltere İmparatoru Sekizinci Edvard bile, aşk uğruna tacını tahtını terketti.

Cemilin, çiçek bozuğu suratına baktım:

— Bilmem, değer mi?. dedim.

— Eğer istersen, karımı hemen boşar, seni alırım, dedi.

— Bilmem ki... diye cevap verdim, evlenmeyi hiç düşünmedim, fing atmak daha çok hoşuma gidiyor.

— Bütün kadınlar böyle söyler. Karım da beni böyle kafese koymuştu. Sonra da mahkeme kararıyle evlenmeğe mecbur oldum.

Makyajımı tazeledim. Ayağa kalktım:

— Aşk ısıraptır, Cemil, dedim. Bizim gibi ilâhî aşkın iksirinden içip ebedî sermest olanlar bu fâni dünyada saadetten nasibini alamazlar. Elveda sevgilim!

Gözyaşları içinde birbirimizin boynuna atıldık Cemil gözyaşları içinde:

— Sakın intihar etmek için sekiz kutu uyku hapı alıp da intihara kalkma! dedi, çünkü karım bunu yirmi kere denedi, bütün uyku hapları hiyleli... İnsanın büsbütün uykusunu kaçırmaktan, midesini bozmaktan başka bir işe yaramıyor.

— Merak etme sevgilim, dedim, «imdat, can kurtaran yok mu?» diye bağırmadan, etrafımda beni kurtaracak insanlar görmeden hiç bir zaman denize atlamam.

Zavallı Cemil, hıçkırıklar içinde boğuluyordu. Önümde diz çöktü; iki elini omuzumun üstüne koyup:

— Ey rüyalarımın kadını!.. Ey boyalı Venüs!.. Senin ayrılığına dayanabilmek için, başka bir daktilo bulmaktan başka çare yok!.. diye inledi.

Kalbim ıstıraptan parça parça oldu. Arkama bakmadan, Cemilin odasından çıktım. Bütün daire memurları koridora birikmişlerdi. İftihardan göğsümü, her zamankinden iki santim daha şişirerek, Müdürün odasına girdim. Zavallı müdür, sanki dolapta kendisi yakalanmış gibi mahcuptu.

— Bay Müdür, Radyo gazetesi yorumcusu gibi hareketimi yanlış yorumladınız, kötü mânaya çektiniz, dedim.

— Katiyen, dedi, ben sizin ciddî bir kadın olduğunuzu daha ilk gördüğüm anda anlamıştım.

— Hep böyledir işte, diye içimi çektim. Dünyada ciddî kadınların talihi olmaz.

— Fakat dolaba girmenizi, sizin ciddiyetinizle telif edemedim.

Tam cevap vereceğim sırada içeri bir adam girdi:

— Beyefendi, dedi, rica ederim şu işimi yapıverin, iki aydır, kapınızı aşındırdım. Alt tarafı bir imza... Gel git, gel git-..

Müdür:

— Alt tarafı bir imza ise, atıverin gitsin! dedi.

Hiddetle ayağa kalktı:

— Efendi, efendi, kendine gel!.. Bir imza deyip geçme!. Bütün harpler imza ile açılır, bütün muahedeler, mütarekeler, barışlar imza ile olur. İmza vermeden taksitle mal bile alamazsınız. Bir imzanın sorumluluğunu biliyor musunuz? Kanundan anlamazsınız, nizamdan anlamazsınız... Bir imza der geçersiniz. İnsan düşünmeden nikâh memurunun karşısında bir imza atar, sonra ömrünün sonuna kadar kara kara düşünür. İmza atmak o kadar kolaysa, taksitle alacağım buz dolabına kefil diye imza atın bakalım.

Müdür hiddetten kıpkırmızı olmuştu. Zile bastı, odacıyı çağırdı:

— Ben sana, bu saatte müşteri kabul etmeyin! demedim mi? Diye bağırdı.

Elinde dilekçe, elpençe duran adam:

— Affedersiniz, ben müşteri değil, eshab-ı mesalihim, dedi.

Müdür büsbütün kızdı. İki memurla, bir daktilo çağırdı, memurlara:

— Siz de şahit olun, dedi, bu adam bana vazife başında hakaret etti.

Sonra adama döndü:

— Vazife başında devlet memuruna hakaretin ne olduğunu ben sana gösteririm ulan!..

— Aman efendim, bendeniz zatıâlinize katiyen hakaret etmedim.

— Daha nasıl edeceksin?. Alt tarafı bir imza demedin mi? Ne demektir bu? Senin imzan kaç para eder, demektir.

Daktiloya döndü:

— Yaz!..

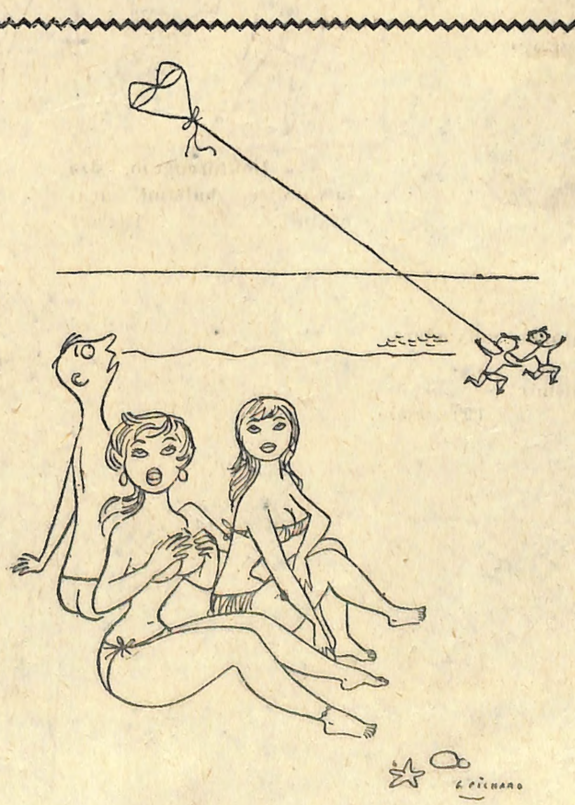

— Ablanın sütyeni değil mi? Havalanışından belli!..

(Fransız)

Daktilo kız, kâğıdı makineye geçirdi.

— 8 Haziran 954 Perşembe günü, mesaî saati harici olan saat 21 de...

Dilekçeli adam itiraz etti:

— Saat 21 değil, 15...

— Senin saatin bozuk... Geri kalmış...

Şahit olarak gelen memurlara döndü:

— Saatiniz kaç?

— Yirmi biri üç geçiyor.

Öbürü:

— Yirmi bire iki var, dedi.

— Devam edin, saat 21 de, makamı kapısını tekmeliyerek içeri giren...

Yine adama döndü:

— Adın ne?

— Baha.

— Soyadın?

— Serter...

Müdürün rengi sapsarı oldu. Memurlar, kara yele tutulmuş gibi, sarsıldılar. Müdür:

— İşinizi de öğrenebilir miyim? dedi.

— İşim mi? Yazın, dedi, devlet arttırma - eksiltme dairesi umum müdürü...

Zavallı müdür, kolları kırık Apollon heykeli gibi kala kaldı. Neden sonra:

— Biz, zatıâlinizin Perşembe günü teşrif edeceğinizi haber almıştık. Hem efendim... Vallahi billâhi, şuradan şuraya sağ salim gitmeğe kısmet olmasın, sizi tanıyamadım. Eğer tanısaydım... Şimdi ne söylesem yalan. Hattâ zatıâliniz geleceksiniz, diye yangın kovalarındaki kurbağaların temizlenmesini, bütün memurların temiz iç çamaşırları giymesini emretmiştim.

Elinde dilekçe tutan adam, koltuğa oturdu:

— Bay müdür, dedi, demokrasi geldikten sonra, eski çamlar bardak oldu. Şimdi öyle davul zurna ile teftişe geliyorum diye bir hafta evvelden haber salıp düğün dernek yapmak yok... Anladınız mı? Şimdi devlet dairelerinde temizlik var.

Müdür:

— Biz de yaptıracaktık, badana yapılsın, örümcekler alınsın! diye emir vermiştim.

— Şimdi, derhal sıhhî sebeplerden istifanızı yazın!

— Maşallah turp gibiyim, Beyefendi. Yalnız üzerinize âfiyet emeroitten biraz ıstırabım var, onun da katiyen işime zararı yok... Turp gibiyim, turp!..

— Turp gibi olduğunuz belli... Fakat bize turp lâzım değil!. Demek ki istifa etmiyorsunuz?

Daktiloya döndü:

— Yaz kızım! Görülen lüzum üzerine emekliye ayrılmıştır.

Az evvel şahit olarak gelen iki memur, saatlerine baktılar.

Biri:

— Saat tam on beşi on geçiyor, dedi.

(Devamı var)

Dünya Karikatürleri

ÇÖLDE

— Bunun da bir serap olduğuna emin misin?..

(Fransız)

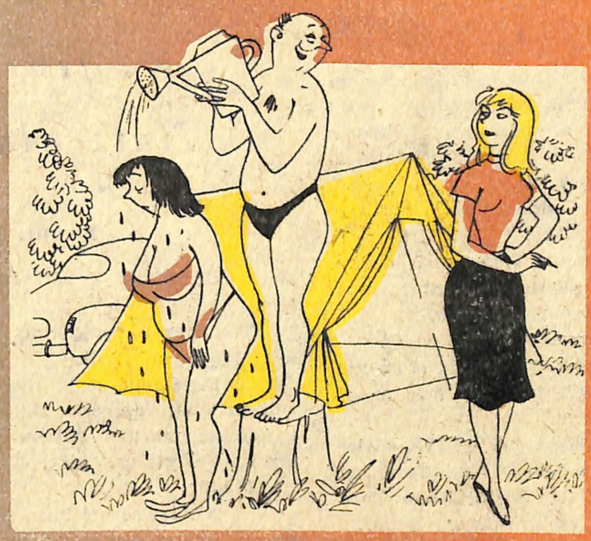

— Siz de bir duş yapıp serinlemek ister misiniz bayan?..

(Fransız)

— Size büyük bir para geliyor.. Pek yakında milyonlara konacaksınız...

— Şey.. Mahsuben on lira borç verir misiniz?..

(Fransız)

— Doktorcuğum, size tamamiyle kalbimi açacağım!.. (Fransız)

— Siyah şarap mı, beyaz mı?

— Sarışın, sarışın!..

(Fransız)

— Babasının oğlu... Daha şimdiden akıl, fikri piliçlerde!..

(Fransız)

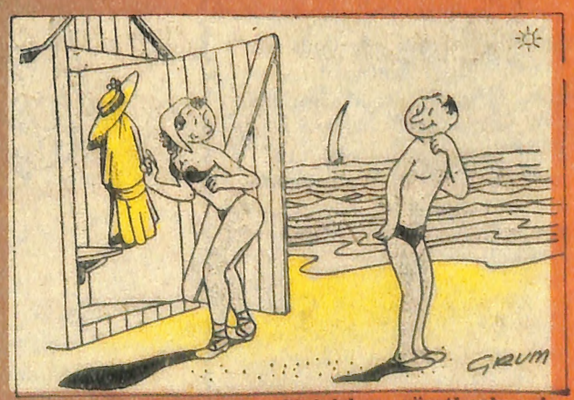

— Söz değil mi?.. Giyinirken gözetlemiyecek siniz beni!..

(Fransız)

otomobil...
apartuman..
ev...

YILDA
16
ÇEKİLİŞ

Talih yolcuları
Mes'ut gününüzün
Saati yaklaştı.

SÜMERBANK

NAKLİYAT
SİGORTALARI
EMİRLERİNİZİ
BEKLERLERKEN,

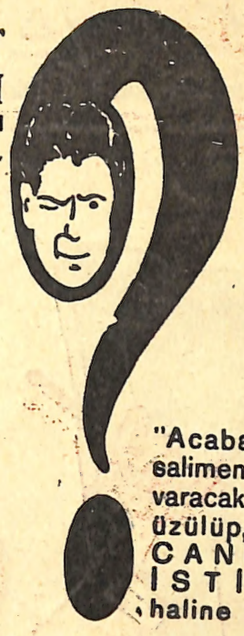

"Acaba mallarım
salimen, yerlerine
varacaklarmı,, diye
üzülüp, kendinizi,
CANLI BİR
İSTİFHAM
haline sokmayın

Kınakına şarabı iştiha ve
kuvvet kaynağıdır

Muayyen zamanlardaki
sancılara karşı...

... kininli GRİPİN başarı ile kullanılır. GRİPİN, baş, diş, adale, sinir, lumbago ağrılarını teskin eder, romatizma ve siyatik tedavisinde faydalıdır.

KİNİNLİ
GRİPİN

4 saat ara ile günde 3 adet alınabilir.

Süratle hazmolur
ve derhal tesirini gösterir.

Gripin mideyi bozmaz, kalbi ve böbrekleri yormaz.

Akbaba

siyasi mizah qazetesi

— Saçınızı da keseyim mi efendim?..

— Hayır, sesini kes!..